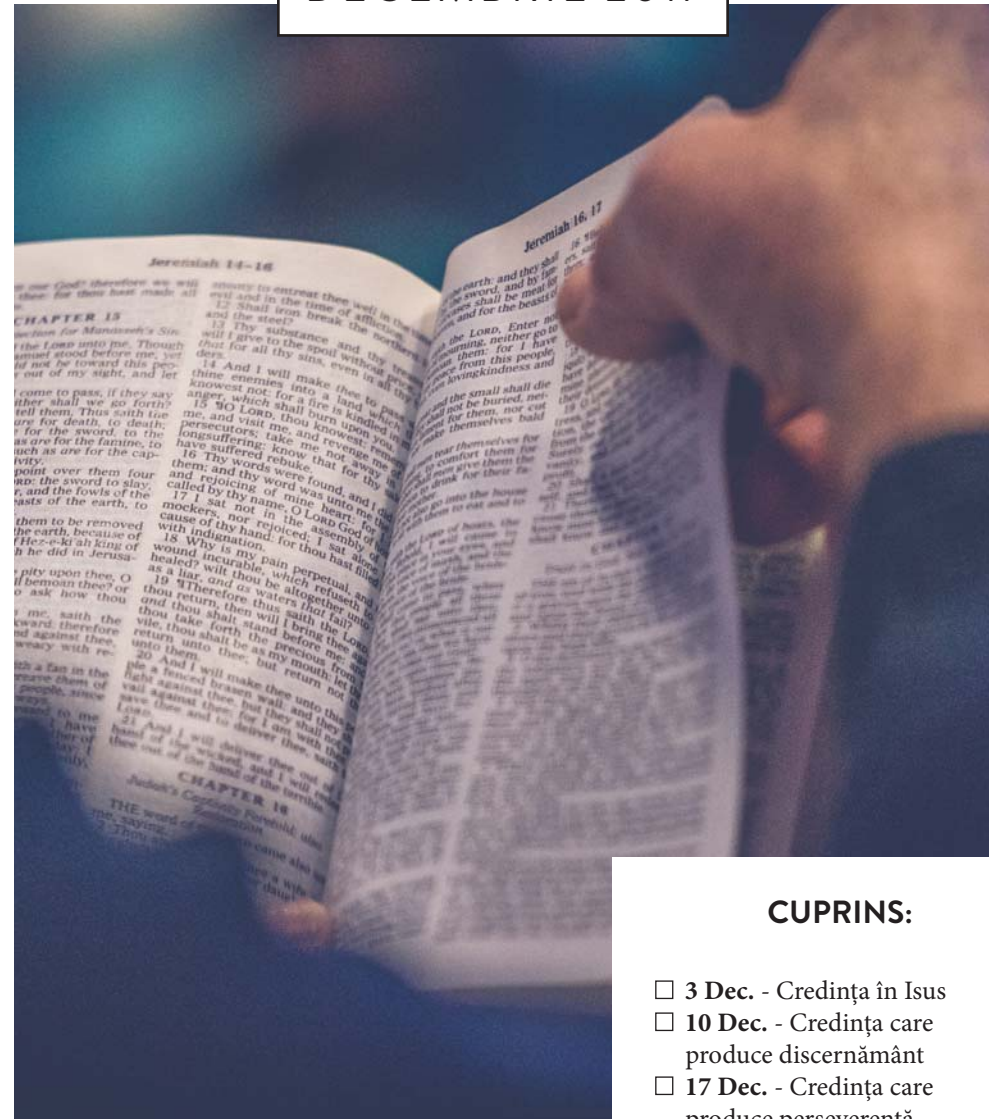

ȘCOALA DUMINICALĂ

DECEMBRIE 2017

CUPRINS:

- 3 Dec. - Credința în Isus
- 10 Dec. - Credința care produce discernământ
- 17 Dec. - Credința care produce perseverență
- 24 Dec. - În căutarea regelui
- 31 Dec. - Credința care produce unitate

Nume _____

Trimestrul acesta vom studia împreună ce înseamnă „Credința activă“. Iacov ne-a avertizat despre o credință moartă, care nu se manifestă prin fapte corespunzătoare. Este o credință înșelătoare, care nu ne poate mântui. Vom studia împreună despre credința adevărată, așa cum a fost ea manifestată în Biblie.

- Credința în Isus / Fapte 3.11 – 21
- Credința care produce discernământ / Fapte 13.1 – 12
- Credința care produce perseverență / Fapte 14.8 – 23
- Lecție de Nașterea Domnului: În căutarea regelui
- Credința care produce unitate / Efeseni 4.1 – 16
- Credința care produce sinceritate / Daniel 1.8 – 21
- Credința care produce îndrăzneală / Daniel 3.19 – 28
- Credința care duce la ascultare / Daniel 9.1 – 19
- Credința care dă putere / Daniel 10.10 – 19
- Credința care produce fapte / Iacov 2.14 – 26
- Credința care produce disciplină / Iacov 3.1 – 12
- Credința care produce ucenici / Fapte 9.36 – 43
- Credința care produce lupta cea bună / 1 Timotei 6.11 – 21

CREDINȚA ÎN ISUS

SCOPUL: Să înțelegem elementele-cheie ale cuvântării lui Petru din templu și legătura dintre credința personală și Isus cel înviat.

TEXTUL LECȚIEI
Fapte 3:11-21

VERSETUL DE AUR
Fapte 3:16

“Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții.” — Fapte 3:16

CONTEXTUL LECȚIEI

In capitolele trei și patru din faptele Apostolilor, accentul este pus pe Numele Domnului Isus (Fapte 3:6, 16; 4:7, 10, 12, 17-18, 30). Este mult mai mult decât pomenirea unui nume obișnuit.

Pomenirea numelui Domnului Isus implică aici autoritatea, reputați și puterea Domnului Isus. După ce i-am văzut așteptând puterea de sus în capitolul întâi și după ce am văzut puterea revărsându-se peste ei în capitolul doi, vedem acum această putere a Duhului Sfânt așezându-se în spatele propovăduirii lucrării Domnului Isus Hristos. Puterea

Duhului devine astfel puterea Numelui Domnului Isus.

Numele Domnului are toată autoritatea persoanei care l-a purtat, pentru că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu (Mat. 28:18). Fiind un nume „mai presus de orice alt nume“ (Fil. 2:9-11), el merită închinarea și ascultarea noastră. Primii creștini au fost preocupați ca Numele acesta să fie proslăvit și aceasta trebuie să fie și preocuparea noastră.

Vom observa că și în acest capitol Evanghelia se învâрте însă în cercul evreiesc. Petru se adresează evreilor numindu-i „fii ai proorocilor și ai legământului“ (Fapte 3:12, 25). El pomenește despre „Dumnezeul părinților noștri, Avraam, Isaac și Iacov“ (Fapte 3:13) și ai profeților (Fapte 3:18, 21-25). Expresia „vremea așezării din nou a tuturor lucrurilor“ (Fapte 3:21), este o trimitere directă la împlinirile mesianice din împărăția viitoare. Este clar și limpede că apelul este făcut încă „mai întâi vouă“ (Fapte 3:26), adică celor din poporul lui Israel (Rom. 1:16).

Observăm trei etape în desfășurarea evenimentului de atunci, vindecarea unui olog din naștere, fiecare

descoperindu-ne câte ceva foarte frumos despre Domnul Isus Hristos. Vom vedea împreună cum Numele Domnului Isus are putere să vindece, are putere să acuze și are putere să mântuiască. Evenimentul poate fi studiat și ca o alegorie în care „ologul“ simbolizează poporul evreu, paralizat la poarta Templului (fără să intre deci), iar vindecarea devine prilejul unei predici care lămurește această alegorie.

1. **Uimire:** Domnul Isus, vindecătorul (Fapte 3:1-10).
2. **Acuzare:** Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu (3:11-16).
3. **Încurajare:** Domnul Isus, salvatorul (Fapte 3:17-4:4).

PREZENTAREA LECȚIEI

1. **Originea restaurării (Fapte 3:11-15)**
 - Căutarea de salvatori umani (v. 11-12)
 - Respingerea salvatorului divin (v. 13-15)
2. **Cine dă restaurarea? (Fapte 3:16-18)**
 - Credința noastră în numele

asta într-un mod deosebit, având în vedere ca suntem acum puși deoparte pentru Dumnezeu și ne îndreptăm zilnic spre țara slavei!

1. Umblarea în Unitate c.4.1-16
 - depinde de caracterul nostru v.1-3
 - reflectă Trinitatea v.4-10
 - acceptă diversitatea v.11
 - duce la maturitatea noastră v.12-16
2. Umblarea în Curăție c.4.17-32
3. Umblarea în Dragoste c.5.1-7
4. Umblarea în Lumină c.5. 8-14
5. Umblarea cu Grijă c.5.15-20
6. Umblarea în Armonie c.5.21-6.9
7. Umblarea în Victorie c.6.10-20

PREZENTAREA LECȚIEI

1. **Motivația pentru unitate (Efeseni 4:1-6)**
 - Vrednici de chemare (v. 1-3)
 - Natura credinței noastre (v. 4-6)
2. **Mijloacele de a ajunge la unitate (Efeseni 4:7-11)**
 - Prin diferențe (v. 7-10)
 - Prin conducători (v. 11)

3. **Rezultatele unității (Efeseni 4:12-16)**

- Maturitate pentru slujire (v. 12-13)
- Fermitate pe poziție (v. 14)
- Credincioșie față de adevăr, în dragoste (v. 15-16)

APLICAȚII PRACTICE

- Biserica crește atunci când fiecare membru crește, la nivel personal. Dacă biserica nu crește, e nevoie să ne facem o evaluare personală.

31 DECEMBRIE 2017

CREDINȚA CARE PRODUCE UNITATE

SCOPUL: Să discutăm importanța unității pentru identitatea și misiunea bisericii și să înțelegem că diversitatea darurilor este esențială pentru unitatea bisericii.

TEXTUL LECȚIEI

Efeseni 4:1-16

VERSETUL DE AUR

Efeseni 4:1-3

“Vă sfătuiesc dar eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii.”

— Efeseni 4:1-3

CONTEXTUL LECȚIEI

După ce apostolul Pavel ne arată în capitolul 1 marile

binecuvântări duhovnicești primite de răscumpărării Lui prin jertfa Sa și reconcilierea înfăptuită atât cu Dumnezeu cât și unii cu alții, în capitolul 2 ne îndeamnă prin exemplul și rugăciunea personală din capitolul 3, să umblăm în lumea

lui Isus (v. 16)

- Isus plătește datoria noastră (v. 17-18)

3. Cronologia restaurării (Fapte 3:19-21)

- Începe cu pocăința (v. 19-20)
- Se termină la sfârșitul vremurilor (v. 21)

APLICAȚII PRACTICE

- În cine ne punem încrederea: în noi înșine – păcătoși și căzuți – sau în Hristos cel înviat?
- Vindecarea/restaurarea/împlinirea e posibilă doar prin credința în Isus.

10 DECEMBRIE 2017

CREDINȚA CARE PRODUCE DISCERNĂMÂNT

SCOPUL: Să înțelegem prima călătorie misionară a lui Pavel și să identificăm lucrarea de călăuzire a Duhului Sfânt.

TEXTUL LECȚIEI

Fapte 13:1-12

VERSETUL DE AUR

Fapte 13:12

“Atunci, dregătorul, când a văzut ce se întâmplase, a crezut și a rămas uimit de învățătura Domnului.” — Fapte 13:12

CONTEXTUL LECȚIEI

Dacă vrei să dai cuiva ceva de făcut, caută un om ocupat! Maxima de mai sus se potrivește pentru cei cinci slujitori ai Bisericii din Laodicea. Este ilustrativ că în numărul lor

nu se găsește nici unul din cei doisprezece apostoli. Ierusalimul va rămâne baza lucrării cu Evanghelia printre iudei, în timp ce Antiohia devine baza lucrării cu Evanghelia printre Neamuri. Antiohia era, la vremea aceea, cea de a treia cetate de importanță în bazinul Mediteranei, după Roma și Alexandria.

- 2. răspunderea:** după ce o persoană ajunge să aibă o relație personală cu Mântuitorul Său, ea trebuie să îl urmeze neîncetat și să se lase călăuzită constant de Duhul Sfânt;
- 3. mărturisirea:** atunci când descoperim Steaua nădejzii și ajungem la credința vie în Domnul Isus, trebuie să rămânem lângă El și să Îl mărturisim pe Domnul nostru;
- 4. bucuria:** doar când urmăm Steaua nădejzii avem parte de o bucurie spirituală profundă, inegalabilă;
- 5. dăruirea:** trebuie să Îi fim devotați în întregime Împăratului nostru și să Îi aducem, din perspectivă spirituală, aur, tămâie și smirnă.

PREZENTAREA LECȚIEI

- 1. Efortul magilor (Matei 2:1-2)**
 - Călătoria lungă (v. 1)
 - Scopul bine definit (v. 2)
- 2. Căutarea de informații (Matei**

2: 3-8)

- A ști pe cine să întrebi (v. 3-6)
 - A ști în cine să ai încredere (v. 7-8)
- 3. Închinarea în fața regelui (Matei 2:9-12)**
 - La locul și timpul potrivit (v. 9-10)
 - Atitudine și daruri adecvate (v. 11)
 - Călăuzire și o alegere înțeleaptă (v. 12)

APLICAȚII PRACTICE

- Dumnezeu vorbește „limba” fiecăruia dintre noi. Pentru magi, el a folosit o stea. Ce „limbaje” folosește El azi?
- În sezonul cadourilor, putem învăța de la cei mai pricepuți aducători de daruri.

ÎN CĂUTAREA REGELUI

SCOPUL: Să înțelegem cadrul istoric al întâlnirii dintre Irod și magi și călăuzirea lui Dumnezeu, atunci și acum.

TEXTUL LECȚIEI

Matei 2:1-12

VERSETUL DE AUR

Matei 2:11

“Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și l s-au închinat; apoi și-au deschis vistieriile și l-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.” – Matei 2:11

CONTEXTUL LECȚIEI

Numai oamenii înțelepți pot învăța de la alți oameni înțelepți. Tu ce poți învăța de la Magi? Magii din Răsărit au văzut steaua Împăratului nou-născut al iudeilor, steaua

nădejzii întregii omeniri. Dacă mergem pe urmele acestor înțelepți orientali putem lua în considerare câteva aspecte importante:

- 1. îndurarea:** numai și numai datorită îndurării Tatălui un om poate ajunge să aibă o legătură cu Steaua nădejzii, și anume cu Mântuitorul Isus Hristos;

Slujirile identificate în text subliniază importanța „postului” în viața celor care declară că sunt „dependenți direct de Dumnezeu”. Chiar și după ce ei primesc un mesaj clar pentru punerea deoparte a lui Barnaba și Saul pentru o lucrare specială, lucrătorii de acolo continuă să „postească” (v.3). Această „punere a mâinilor” care li s-a făcut lui Barnaba și Saul ar putea fi considerată „singura” ordinare de care a avut parte marele apostol (peste care mai pusese mâinile și Anania, cu ocazia convertirii lui). De ce este acest lucru important? Pentru că el neagă pretenția celor care presupun existența unui „lanț” de autoritate apostolică neîntrerupt de la ucenicii Domnului Isus și preoția de astăzi (!). Apostolul Pavel n-a făcut parte din acest lanț de autoritate apostolică.

1. Oportunitățile produc de obicei opoziție

Acțiunea și reacțiunea unui sistem fizic echilibrat se manifestă și în domeniul spiritual. Ofensiva lui Dumnezeu prin Evanghelie trezește reacția disperată a diavolului. Întâmplarea cu guvernatorul Sergius Paulus (coincidență cu numele pe care-l va purta Saul din Tars de acum

înainte), este demnă de o scurtă analiză. Romanul Sergius Paulus se află între două tabere de evrei: una, la stânga, este acest Bar-Isus (iarăși un nume interesant) care era (surprinzător pentru un evreu) vrăjitor și proroc mincinos (v.6). În cealaltă tabără erau acești musafiri veniți de la Antiohia, Barnaba și Saul, care vesteau Cuvântul lui Dumnezeu (v.7). Contradicțiile dintre cele două tabere îl puneau într-un impas pe guvernatorul Sergiu Paulus (v.8).

Interesant este că Barnaba îl lasă pe Saul să vorbească (sau Dumnezeu face această alegere). Într-un fel, Saul putea să se raporteze cel mai bine la acest Bar-Isus, pentru că prigonitor al Evangheliei fusese și el. Mai mult, pedeapsa vestită de Saul seamănă ca două picături de apă cu pedeapsa de care avusese parte el: „Iată că mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb și nu vei vedea soarele până la o vreme” (v.11 cu referință la Fapte 9:8, 18).

Deși exprimarea lui Saul este categorică și foarte aspră („Om plin de toată viclenia și de toată răutatea, fiul dracului (opusul lui Bar-Isus), vrăjmaș al oricărei neprihăniri, ...” (v.10), în rostirea pedepsei există o

mare doză de har. „Orbirea“ va fi doar „pentru o vreme“ (ca și la Saul din Tars). Acest Bar_Isus va avea timp să mediteze la situația lui și să primească eventual Evanghelia vestită de Barnaba și Saul. Până atunci însă este clar că pedepsirea lui Bar-Isus a avut un efect teribil asupra guvernatorului, care s-a grăbit să „creadă“, uimit de învătura Domnului“ (v.12).

2. Oportunitățile dau pe față caracterul

Ioan Marcu ratează (13:13), dar va recupera în final (2 Tim. 4:11). Este clar că Ioan Marcu a căzut la examenul lucrării. Apostolul Pavel îl va judeca aspru și va refuza să-l mai ia alături de ei în călătoriile misionare (Fapte 15:37-39). Nu-l judecați prea aspru pe acest tinerel (Marcu 14:51-52). Dumnezeu îi va face cinstea să scrie cea de a doua Evanghelie din cele patru pe care le avem în Noul Testament !

3. Oportunitățile dezvoltă liderii

“Barnaba și Saul” (v. 2), devine “Pavel și tovarășii lui” (v. 13). În Perga, cel care va predica nu va mai fi Barnaba, ci Pavel. Predica lui este

notată „în extenso“, tocmai pentru a arăta că mesajul lui Pavel a fost aproape identic cu mesajul lui Petru (Fapte 2:22-36). Este clar că același Dumnezeu care L-a făcut purtător de cuvânt pe Petru, îl alesese acum în aceeași poziție și pe Pavel.

Despre predica ținută de Pavel putem să spunem că Luca a ales-o și a citat-o în extenso pentru a sublinia faptul că Pavel nu a avut „o altă Evanghelie“, cum era învinuit (Gal. 1 și 2), ci aceeași Evanghelie ca apostolul Petru.

PREZENTAREA LECȚIEI

1. Acceptarea trimiterii (Fapte 13:1-5)

- Conducătorii primesc instrucțiuni (v. 1-3)
- Planul de acțiune (v. 4-5)

2. Recunoașterea impedimentelor (Fapte 13:6-8)

- Un impostor spiritual (v. 6)
- Un proroc mincinos cu putere (v. 7-8)

3. Atac zdrobitor (Fapte 13:9-12)

- Diferențe esențiale (v. 9-10)
- Confirmarea (v. 11)

Barnaba, Dumnezeu poate folosi suferința – proprie sau a altora – pentru a-i aduce pe oameni la credința care mântuie.

meci ideologic între două partide evreiești. Între religiozitatea mozaică și salvarea mesianică, Dumnezeu și-a avut suporterii Lui, iar diavolul suporterii lui.

- **Întâmpinată cu confuzie – Listra – 14:6-20**
Oamenii din Listra au avut privilegiul de a asista la o vindecare miraculoasă. Reacția lor a dat însă pe față nestatornicia unor suflete lesne impresionabile. În judecata celor din Listra, Pavel și Barnaba nu puteau fi decât sau zei sau escroci. S-a văzut încă o dată că minunile nu sunt garanția mântuirii, iar entuziasmul nu poate ține loc seriozității și profunzimii credinței adevărate.
- **Întâmpinată cu acceptare – Derbe – 14:20-21**
Deși comentariul la lucrarea din această localitate este scurt, el subliniază receptivitatea oamenilor din cetate pentru Evanghelie. Remarcăm încă o dată că cei convertiți n-au fost numiți „creștini“, ci „ucenici“. Deosebirea de atunci își are semnificai profunde pentru copiii lui Dumnezeu din

generația noastră.

PREZENTAREA LECȚIEI

1. **Minunea făcută și interpretarea greșită a poporului (Fapte 14:8-11)**
 - Rezultatul credinței (v. 8-10)
 - Concluzia mulțimii (v. 11)
2. **Atacați și ajutați (Fapte 14:19-20a)**
 - Opoziție (v. 19)
 - Susținere (v. 20a)
3. **Plecarea și revenirea (Fapte 14:20b-23)**
 - Spre Derbe (v. 20b)
 - În Derbe și din Derbe (v. 21-22)
 - Alegerea prezbiterilor (v. 23)

APLICAȚII PRACTICE

- Ostilitatea față de credință nu trebuie să ne surprindă. Dar persecuția nu trebuie să ne împiedice să vedem cum lucrează Dumnezeu.
- Ca și în cazul lui Pavel și

APLICAȚII PRACTICE

- Viața este plină de împrejurări neașteptate – schimbări de situație. Cum reacționăm la aceste schimbări?
- Pavel a avut succes în lucrare datorită felului în care a răspuns atunci când lucrurile nu au decurs conform planului.

17 DECEMBRIE 2017

CREDINȚA CARE PRODUCE PERSEVERENȚĂ

SCOPUL: Să înțelegem experiențele lui Pavel și Barnaba în Listra și felul în care acestea se compară cu situațiile similare din prezent, când creștinii întâmpină opoziție.

TEXTUL LECȚIEI

Fapte 14:8-11, 19-23

VERSETUL DE AUR

Fapte 14:21-22

“După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia, întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruiască în credință și spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe neazuri.”

— Fapte 14:21-22

CONTEXTUL LECȚIEI

Capitolele 13 și 14 din faptele Apostolilor redau itinerarul primei

călătorii misionare și reacțiile pe care le-a produs intervenția puterii lui Dumnezeu în cetățile vizitate de Barnaba și Pavel. Ca perioadă de timp, dacă punem împreună informațiile din Galateni 1:18 și 2:1 ajungem la concluzia că această

primă călătorie misionară în care au fost străbătuți peste 2.000 de kilometri a durat între 8 și 11 ani.

Prima călătorie misionară a lui Pavel a prilejuit trecerea puterii Evangheliei spre Neamuri. În fiecare cetate vizitată, reacția cu care a fost întâmpinată puterea de mântuire a lui Dumnezeu a fost diferită. Putem alcătui astfel un mozaic multicolor de reacții posibile la Evanghelia valabil și astăzi.

În Antiohia – puterea lui Dumnezeu a găsit ascultare și supunere. Biserica era în post și rugăciune. Ei au acceptat ca Barnaba și Pavel să plece în misiune.

În Pafos, puterea s-a confruntat cu împotrivirile demonice în vrăjitorul Bar-Isus.

În Perga – Ioan Marcu a dezertat din

slujirea puterii Evangheliei.

În Antiohia din Pisidia, puterea a fost întâmpinată de religiozitatea lipsită de credință a evreilor, confirmând că sosise vremea Neamurilor

În Iconia, vom vedea astăzi, puterea a fost întâmpinată cu divizarea cetății și ci prigonirea purtătorilor ei.

În Listra, puterea s-a confruntat cu lipsa de discernământ, cu idolatria și cu nestatornicia oamenilor.

În Derbe, puterea a găsit un teren bun în inimile oamenilor.

În drumul de întoarcere spre casă, puterea desăvârșește lucrarea începută în bisericile din aceste cetăți, prin rânduielile așezate de Barnaba și Saul. Bisericile au nevoie să fie evanghelizate, maturizate și organizate.

Revenind la studiul nostru din capitolul 14, vedem cum a fost întâmpinată puterea Evangheliei în Iconia, Listra și Derbe.

- **Întâmpinată cu divizare – Iconia – 14:1-6**

Toată cetatea asista parcă la un